

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 50. Vicissitudines Antiochiae & Alexandrinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](#)

§. L.

Sæculum V.
A.C. 477.Vicissitudines Antiochiae & Alexan-
driæ.

Zeno Imperator, quæ Papa volebat, per-
fecit. Ipso jubente, Petrus Fullo in
Concilio Episcoporum Orientalium de-
positus est, hunc enim premi, quod Basili-
isci amicum crederet, Zeno gaudebat.
In ejus locum Joannes Episcopus Apa-
miensis quidem suffectus est, sed eodem
post menses tres pulso, Stephanus, vir
piissimus, Episcopus Antiochenus ordina-
tur. Is illico epistolis Synodalibus ad
Acacium Constantinopolitanum datis,
ordinationem suam, Petri & Joannis
condemnationem retulit. Acacius, con-
vocato Episcoporum, qui Constantino-
poli illis diebus versabantur, Concilio,
Petrum Fullonem, Joannem Apamien-
sem, & Paulum Ephesinum damnavit,
atque ad Papam Simplicium scripsit, ro-
gans, ut si ad ipsum confugerent, eos nec
in conspectum admittere, nec recipere
ad Pœnitentiam dignaretur. Papa quo-
que hos viros damnavit, & in Rescripto
Acacio suadet, Imperatorem urget, ut
eos extra Imperii limites deportari ju-
beret.

Paulo e Sede Ephesina ejecto, Episco-
pi Asiae Acacii Constantinopolitani ani-
mum mitigaturi, veniam rogarunt, mis-
s. 8. c. 9.
saque

Theoph.
*p. 107.**Vales. Diff.*
*de Petr. &c.**c. 2.*

Sæculum V. saque epistola, qua factum retractabant,
 A. C. 477. juramento affirmabant, subscriptionem
 epistolæ Circularis Basilisci fuisse a se vi
 extortam, nec se ullo tempore aliam,
 quam Concilii Calcedonensis Fidem, te-
 nuisse.

Cum Zeno etiam Timotheum Elu-
 rum Alexandria ejecturus esset, fuere,
 qui dicerent Principi, virum extrema
 ætate pressum longe proficisci non posse;
 nec se felicitat eos conjectura, quippe inter
 paucos dies e vivis abiit. Fama est, ti-
 mentem, ne fugere cogeretur, sumpto

Breviar. Li- veneno dedecus antevertisse. Discipuli
ber. c. 16. ejus spargebant in vulgus, ipsum mortem
Genn. script. suam prædixisse; & profecto id sine pro-
n. 80.

digio poterat, si verum sit, quod suo ar-
 bitrio mori statuerit. Dicti sunt Timo-
 theani, & Concilium Calcedonense rej-
 ciebant, etiamsi Eutychianis plene non

Evagr. II. consentirent. In ejus locum Episcopi
c. 11.

Hæretici illius Regionis Petrum, olim
 Archidiaconum, cognomento Mon-
 gum, seu *Moggos*, id est Balbum, incon-
 fultis omnibus, eligere ausi sunt, quem

unicus Episcopus, & noctu ordinavit.

Felix ep. I. Hæc res ad Zenonem delata, oppido
ad Acac. p. displicuit; idcirco datis ad Anthemium,

Ægypti Præfectum, litteris, mandavit,
 ut Petrum depelleret, eos, qui ipsum
 ordinassent, puniret, & Timotheum So-
 lofaciole Sedi Alexandrinæ restitueret.

Præfe-

Præfectus, quæ imperata erant, non segni- Sæculum V.
ter executus est. Imperator etiam ad Epis- A. C. 478.

copos, Clericos, & Laicos totius Ægypti epistolas dedit, quibus intra bimestre ad Communionem Timothei redire jube-
bantur, & detrectantibus indicebatur poena, suis Dignitatibus, & Ecclesiis esse privandos. Ordinationes omnes Timo-
thei Eluri, & Petri Mongi, nullas pro-
nunciavit.

Timotheus Solofaciole, Clericis Con- *Liber. ibid.*
stantinopolim missis, Gratias egit Impe- *Evagr. III.*
ratori. Inter illos Clericos erant Gen- *c. 12.*
nadius, Episcopus Hermopolitanus, pro- *Episcopi An-*
pinquus ejus, & Joannes cognomento *alexandrinus.*
Talaja, qui in Canopo sub Regula Taben-
nensium Monachus fuerat, Ecclesiæ Ale-
xandrinæ œconomus, & deinde Presby-
ter. Postquam Legati isti sibi mandata
persecissent, ceteris Alexandriam redeun-
tibus, Episcopus Gennadius Constantino-
poli remansit, officio Apocrisiarii Patriar-
chæ Timothei jussu functurus. Acacius *Epiſt. Acac.*
Constantinopolitanus ad Simplicium Pa- *to. 4. Conc.*
pam perscripsit, tristes Ecclesiæ Alexan- *p. 1080.*
drinæ vices in lætiores esse mutatas, Ti-
mothei Eluri decesum, Petri Mongi fu-
gam, & Timotheum *Solofaciole* restitu-
tum, cuius lenitatem, & patientiam lau-
dat. Epistola Papæ Responsoria 13. Mar-
tii, anno 478. Illo Consule data est. In *Simpl. ep. 9*

Hist. Eccles. Tom. VI. K k k thei,

Sæculum V. thei, qui sustinere potuisset, ut nomen
A.C. 478. Dioscori ad aram recitaretur. At non

Epist. II.

diu post hæc Timotheus Pontificem mi-
tigavit, nam tres Legatos cum epistolis
solemni ritu misit, qui Reditum ad Eccle-
siam suam nunciarent, & rogarent, ut
Papa potissimum Hortatore, Imperator
Petrum Mongum e suis latebris erutum,
quippe clam omnibus Alexandriæ hæ-
bat, proscriberet. Id quoque significa-
bat Timotheus, quod errorem, metu ad-
missum, ut Nomen Dioscori legeretur,
jam emendasset, veniam petebat, mitte-
batque Papæ eorum Indicem, qui, a Ti-
motheo Eluro, & Petro Mongo seduc-
factioni pessimæ renunciabant. Simpli-
cius Papa ad Imperatorem, & Acacium
Patriarcham tales epistolas, quales Timo-
theus exoptabat, dedit.

Elapso haud multo tempore Simpli-
cius Papa epistolas accepit a Zenone Im-
peratore, & Acacio Patriarcha ad se da-
tas, quibus immane facinus Antiochiz
commissum referebant. Stephanum, cum

Evagr. III. uno ferme anno Sedem Antiochenam te-
nuisset, Hæretici invadunt, atque canis;
in acumen extenuatis, lancearum instar
usi, in Ecclesia transfodiunt, occisi Cor-
pus, per urbem raptatum, Orontis fluctu-
bus demergunt. Ecclesia S. Stephano

Martyr. locum inter Martyres die 25. Aprilis af-
25. April. signavit, Imperator, comperto Parricidio,

dio, Antiochiam misit, qui Seditionis Au- Sæculum V.
 ðtores meritis pœnis afficerent. Cives, A.C. 478.
 missis Legatis, facti veniam precabantur,
 & petebant, ut, ad tollendam enormis
 mali occasionem, futurus Antiochiæ Epis-
 copus Constantinopoli ordinaretur. Vo-
 ti compotes Imperator esse voluit; ita-
 que Acacius, jubente Imperatore, Epis-
 copum Antiochenum ordinavit alium
 Stephanum, qui Stephanus junior dici-
 tur, Pietate, æque ac Antecessor ejus, in-
 signem.

Cum huic Ordinationi Leges Eccle- Simplicii Pa-
 siasticæ adversarentur, Imperator, & Pa- pæ epistola
 triarcha, datis ad Papam litteris, roga- ad Zenonem
 runt, ut, quod necessitate, & amore Pa- Imp.
 cis fecissent, approbaret. Pontifex Im-
 peratori respondit in hunc modum: *Si
 ea, quæ Fratri mro Acacio in Causa Petri, Simpl. ep.
 aliorumque scripsoram, facta fuissent, nun- 14.
 quam infanda crimina, quæ jam punienda
 sunt, commissa fuissent. Quippe manda-
 veram, ut, tradito tibi Libello supplice,
 & ipse, & omnes illi, qui Tyranni Favo-
 re abusi, alienas Ecclesias usurpaverant,
 ultra Imperii limites ejicerentur. Itaque
 saltem nunc, si aliqui eorum supersunt, li-
 bera bac peste Ecclesiam, & in exterias Re-
 giones deportari jube. Quia vero credi-
 disti, Seditionem Antiochenorum aliter
 compesci non posse, quam si novus Episco-
 pus contra Synodi Nicenæ Decretum Con-*

Kkk 2 stanti-

Sæculum V. A. C. 479. *stantinopoli ordinaretur, salvo imposterum jure Concilii Orientalis, cui ordinare Episcopum Antiochenum competit; S. Petrus Apostolus pollicitationem tuam, & juramentum recipit, ne, quod Frater meus, tibi jubente, fecit, futuris temporibus in Consuetudinem trabatur. His conditionibus, quod ad obtainendam Pacem fecisti, ratum habemus.* Hæc epistola 22. Junii, anno epist. 15. 479. data. In eundem sensum Papa Acacio scripsit; in primis inculcans, ne hoc exemplum in futurum Præjudicio sit. Imperator, Consilium, a Papa suggestum, secutus, Petrum Fullonem Pityontum, locum in terminis Imperii ad Pontum si. *Theoph. p. tum, in Exilium misit; at Petrus custodes sefellit, confugitque ad S. Theodorum Eu- chitarum; hunc eundem esse, a Græcis Menol. 20. Trichinas ob aspernum, quo corpus Aprit. domabat, Cilicum, appellatum credunt.*

§. LI.

Martyrius Patriarcha Jerosolymitanus.
vit. *S. Eu-* thym. p. 86. *Anastasius Patriarcha Jerosolymitanus diem clausit initio Januarii, quinto post Leonis Imperatoris mortem anno, nempe 479. postquam Cathedram Episcopalem tenuisset annos viginti. Successorem habuit Martyrium, in Cappadocia natum, qui, in Ægyptum delatus, p. 69. aliquamdiu inter Nitrienses Anachoretas sup. 2. versatus fuerat. Inde post trucidatum Profe-*